

עין משפט ור מוצה

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

מסורת הש"ס

לימא תנן סתמא דלא כרבי מאיר. אברייתא דלקמן (דקמתי ד"מ ארי) מאיר אומר מניין וכו' וזו היא מלא למפרך דקמתי עלה דברייתא ר' מאיר אומר להוכיח דמתי רבי מאיר כדמוכח בסמוך שהיה דבש ולא קשוי ד"מ אדריבי מאיר דלדריכה דלקמן מוכח דמתניתין דלא כר"מ דמתני קמתי כמה דכריס אמורים גישות וברייתא קמתי רבי מאיר אומר אחר מדשות ואלהי גישות: **אי** קסבר שבת ומן שרי אכל לאזולי טפי מן המנוה לא וקשה דאם מכה זה נא דלקדק דווג אין טפי לא אם כן בסמוך דקאמר לעולם לא וזמן תפילין הוא ה"ג דמאי למימר לעולם שכן תפילין הוא אלא י"ל דאי וזמן תפילין הוא איכא כל מוסף אע"ג דלא מיכיון כדמסקי דאם נפקת לכוונה ביה דין (ר"ה) וכל כפי וזהו אומר דאין טפי לא: **ובי** שרו רבנן אע"ג הצלה הך גט"ש בבישוקים תפילין. פירש בגוטרס דשלא נמוקו תפילין הן גולגולת יותר מדאי ונראה משאוי ולכן אסור ואין זו סכנה אלא נראה דהטעם משום דלא מיבדיק מלבוש אלא נמוקו שרגלי להניח כחול: **במקום** תפילין וסבר לה רב שמואל בר רב יצחק ר"י אחי שיעור יש כרוכס תפילין דיש עושין גדולים ממחריהו ויש שעושין אותם קטנים ביותר ומדקאמר מקום יש כגאט להניח ז' תפילין משמע דשיעור רחבו גימטלמל מקום השנים ואר"י דמלא נמוקו דשיעורין כנ' אצבעות ומן לדרך (ו) דליך רוחבו ה' אצבעות כדאמר בפי' קמא דסוכה (ו) ה' ואמרי' פי"ק דעריכו (דף ג:) שערו היה נראה בין ז' למנפסת שש מניח להניח תפילין אע"ג דגבי ז' כמיב (שמות מה) מלחו ומתרגמין בין עינויה גבי תפילין נמי כמיב (דברים יא) בין עיניהם ודרשינן בגובה שנהאש"ט: **ידך** זו קיבורתה. הוא קבולת כשר שזרועו שני המרפק שקורין קולא (ס) גלע"ז ובין הכתף וקיבורת כמו קיבורת דאחינו וילא כמו שמפרס קיבורתה הוא קבילת כשר שנין פיסת ה' למרפק סמוך למרפק דכלל מקום משמע דתפילין הן זרועו ונמוקת אלהות (פ"א משנה ח) משמע זרועו הוא בין המרפק ולכתף דקאמר שלשים כפיסת יד (א) כו' שנים נקנה ושנים כמרפק אחד זרועו ואריבע ככתף וכהקמתן רבה (מנחות ד' ל:) נמי אמרי' דנע"ש שמהא שמה כנגד הל"ג ימים

וכסנכס. שאינו יכול להמתין שם ומתירא מפני הליקטוס: **נוסחן** לחזירו ומכירו לחזירו. כלל מד וחד לא ממניי לכו אריבע אמות: **לאחר** פחותה. של עיר שגוף מקום ומשמר ראשו: **וכן בנו** לא סהליך **וזו** ויומר **מרגלי בעליה**. אין יכולין להרמיקה מתחום שבתה בעלים הכל לפי מה שעירבו העבדים: **לכא** לונש כל מה שיקול ללבוש. לענין הללית דליקא מתן בכל כתיבי הקודש (שבת קכ:) **ולשם** הוא מוציא למחר שמטוה לדליקה: **הפס**. דקאי כשאר מלבושין דמנה דנעי לבש במול: **וזו אחד** אין. דקסבר שבת וזמן תפילין הוא ומשום הכי שרי (א) וכלאו הלכה נמי אם כל להניח תפילין מניח ומשום הלכה לא שריין לה שנים עשר **מאי קסבר**. דקא שרי שיה שנים אכל טפי לא: **אי קסבר** שם זמן תפילין הוא. משום הכי שרי אכל לאזולי טפי מן המנוה לא: **לאו זמן** תפילין הוא. ושרו ליה רבנן דרך מלבוש משום דהכשית הוא לגביה ולא משאוי ואע"ג דלא אורחיה הכא משום הלכה שרי: **במקום תפילין**. הראוי להניח בו תפילין שאין כל הראש כשר להניח תפילין אלא דקדק לבד ומחין יש שם שהתפילין יושבים בו ואין גולגולת כל כך דלקמן ושבת נמי כדכתבם דלא חזו ליה לאו הכשית הוא שזולגין יותר מדאי והיו כמשאוי: **דיד** (א). אין כל הרוכס כשר לתפילין אלא קיבורת דלקמן: **מנהג** בויהו. להניח חבילה עליהן שרי ליה למנטריניהו תמו: **ראוי** מי אמר. דגבי שבת לימא דתכשית הוא: **קיבורת**. אכר אמעני שזרוע ובעל"ז כדדי"ן: **רופע**. רך ובלע"ז פונטיני"א: **סנא קמא** סנא שבת **ומן תפילין** הוא. ומשום הלכה לא מישרו ביה טפי מן המנוה דלא תכשית ניהו וכל שכן דמיון זמן תפילין הוא ואיכא כל תוסף אחי אסור כל תוסף ומשוי ליה עליה כמשאוי: **ר"ג** סנא לאו זמן תפילין הוא. והיינו טעמא דשרי ליה רבנן להלכה משום דהכשית הוא הלקך כל כמת דהוי תכשית שרי ומשום כל תוסף לכתב הכא דאין כאן מנחות תפילין כלל אלא כשאר מלבוש דעלמא: **איבעית** אימא דכ"ט שם **ומן תפילין** הוא. ודכוילי עלמא אינו תכשית ונמוקת זריכות כוונה קא מיפלגי: **פי' סנא** מנוח זריכות כוונה. שהעושה מנוה לרין שיכיון בה הלקך וזו אחד אין טפי לא דאי מכיון למנוה איכא כל תוסף נהו ואי לא מכיון למנוה תרייכו משאוי ניהו ואין כאן מנוה: **ורבן גמליאל** סנא מנוח אין לריכות כוונה. הלכך מנוה איכא כל תוסף לכתב דאין עובר על כל תוסף אש"כ נתכוון למנוה זה לא נתכוון וכלל מד אמרי האי למנוה. ולכי מגמגם לומר דמיון דלא תכשית

רבינו הנגאל

זו אחד אין טפי לא. לימא תנן סתם דלא כרבי מאיר. דאי ר' מאיר אמר כל מן דברי תפילין דמתן ולשם הוא מוציא כל כלי תשמישו ולבוש י"ל דאי וזמן תפילין הוא איכא כל מוסף אע"ג דלא מיכיון כדמסקי דאם נפקת לכוונה ביה דין (ר"ה) וכל כפי וזהו אומר דאין טפי לא: **ובי** שרו רבנן אע"ג הצלה הך גט"ש בבישוקים תפילין. פירש בגוטרס דשלא נמוקו תפילין הן גולגולת יותר מדאי ונראה משאוי ולכן אסור ואין זו סכנה אלא נראה דהטעם משום דלא מיבדיק מלבוש אלא נמוקו שרגלי להניח כחול: **במקום** תפילין וסבר לה רב שמואל בר רב יצחק ר"י אחי שיעור יש כרוכס תפילין דיש עושין גדולים ממחריהו ויש שעושין אותם קטנים ביותר ומדקאמר מקום יש כגאט להניח ז' תפילין משמע דשיעור רחבו גימטלמל מקום השנים ואר"י דמלא נמוקו דשיעורין כנ' אצבעות ומן לדרך (ו) דליך רוחבו ה' אצבעות כדאמר בפי' קמא דסוכה (ו) ה' ואמרי' פי"ק דעריכו (דף ג:) שערו היה נראה בין ז' למנפסת שש מניח להניח תפילין אע"ג דגבי ז' כמיב (שמות מה) מלחו ומתרגמין בין עינויה גבי תפילין נמי כמיב (דברים יא) בין עיניהם ודרשינן בגובה שנהאש"ט: **ידך** זו קיבורתה. הוא קבולת כשר שזרועו שני המרפק שקורין קולא (ס) גלע"ז ובין הכתף וקיבורת כמו קיבורת דאחינו וילא כמו שמפרס קיבורתה הוא קבילת כשר שנין פיסת ה' למרפק סמוך למרפק דכלל מקום משמע דתפילין הן זרועו ונמוקת אלהות (פ"א משנה ח) משמע זרועו הוא בין המרפק ולכתף דקאמר שלשים כפיסת יד (א) כו' שנים נקנה ושנים כמרפק אחד זרועו ואריבע ככתף וכהקמתן רבה (מנחות ד' ל:) נמי אמרי' דנע"ש שמהא שמה כנגד הל"ג ימים

וזמן תפילין הוא איכא כל מוסף אע"ג דלא מיכיון כדמסקי דאם נפקת לכוונה ביה דין (ר"ה) וכל כפי וזהו אומר דאין טפי לא: **ובי** שרו רבנן אע"ג הצלה הך גט"ש בבישוקים תפילין. פירש בגוטרס דשלא נמוקו תפילין הן גולגולת יותר מדאי ונראה משאוי ולכן אסור ואין זו סכנה אלא נראה דהטעם משום דלא מיבדיק מלבוש אלא נמוקו שרגלי להניח כחול: **במקום** תפילין וסבר לה רב שמואל בר רב יצחק ר"י אחי שיעור יש כרוכס תפילין דיש עושין גדולים ממחריהו ויש שעושין אותם קטנים ביותר ומדקאמר מקום יש כגאט להניח ז' תפילין משמע דשיעור רחבו גימטלמל מקום השנים ואר"י דמלא נמוקו דשיעורין כנ' אצבעות ומן לדרך (ו) דליך רוחבו ה' אצבעות כדאמר בפי' קמא דסוכה (ו) ה' ואמרי' פי"ק דעריכו (דף ג:) שערו היה נראה בין ז' למנפסת שש מניח להניח תפילין אע"ג דגבי ז' כמיב (שמות מה) מלחו ומתרגמין בין עינויה גבי תפילין נמי כמיב (דברים יא) בין עיניהם ודרשינן בגובה שנהאש"ט: **ידך** זו קיבורתה. הוא קבולת כשר שזרועו שני המרפק שקורין קולא (ס) גלע"ז ובין הכתף וקיבורת כמו קיבורת דאחינו וילא כמו שמפרס קיבורתה הוא קבילת כשר שנין פיסת ה' למרפק סמוך למרפק דכלל מקום משמע דתפילין הן זרועו ונמוקת אלהות (פ"א משנה ח) משמע זרועו הוא בין המרפק ולכתף דקאמר שלשים כפיסת יד (א) כו' שנים נקנה ושנים כמרפק אחד זרועו ואריבע ככתף וכהקמתן רבה (מנחות ד' ל:) נמי אמרי' דנע"ש שמהא שמה כנגד הל"ג ימים

תפילין הוא ואיבעית אימא דכ"ט שבת זמן תפילין הוא והכא "במצות צריכות כוונה קמיפלגי ת"ק סנא לצאת בעי כוונה ורבן גמליאל סנא לא בעי כוונה ואיבעית

תורה אור השלם

1. וקשרתם לאות על ידך והיו לטעמת בן ערף: דברים ו ח

הגרות הב"ח

(ב) לו כי הכי וכו' אחד אין פל"ל ומכאן נמי מתק: (ג) ר"ת ד"ה זמן אחד וכו' דבלאו הלכה (א) ד"ה ע"מ מאי איכא לומר אין כל: (ד) ר"ת ד"ה מקום וכו' וסמך לומר צי"ק דרחבו: (ה) ר"ת ד"ה וכו' שקורין קוריא. ר"ת ע' בתוס' פ' המנע דף ג' כ"ג כ"ה מפרטי' (ו) בא"ד שלשים נפיס' יד אצבע שנים נקוס:

לענין רש"י

רבד"ן [ברד"ן]. הלכת המבין של הרוכס. פונטיני"א. מוספ.

מוסף רש"י

כל כלי תשמישו. שריכוז לו לחיות היום, נתן טעם וקיימות ועבת כ"ג. מקום יש בראש להניח בו שתי תפילין. שמחת החיך (שכלשף למעלה מן הפה) מקום שמוחו על מנתן (מוסף) מקום סך שני לעשות זמן דרך זו קבורת. גימטלמל כוונה הרוכס. ע"כ ודכוילי עלמא אינו תכשית ונמוקת זריכות כוונה קא מיפלגי: (פ"א משנה ח) משמע זרועו הוא בין המרפק ולכתף דקאמר שלשים כפיסת יד (א) כו' שנים נקנה ושנים כמרפק אחד זרועו ואריבע ככתף וכהקמתן רבה (מנחות ד' ל:) נמי אמרי' דנע"ש שמהא שמה כנגד הל"ג ימים